

Forrás

21. évf. 4. szám
2024. április 14.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

Ne féljetelek!

„Dolgaim előtt rejtegetlek, Uram, én nagyon szeretlek...” – ezzel a vallomással kezdi híres istenes versét József Attila. A kezdő sorok után pedig kedves, közvetlen, hétköznapi helyzetekben képzelet az együttműködő kapcsolatot az emberiesült istenképpel: „*ha rikkancs volna mesterséged*”, „*hogya meg szántóvető lennél*”, „*ha csósz volnál*”, végül pedig: „*vacsora után melléd ülnék, pipámat egy kicsit elkérnéd/s én hosszan, mindent elbeszelnék*”. Azonban ezek az elképzelt nagy találkozások, együttlétek mind feltételes módon vannak, mert sajnos nem ilyen a viszonyuk, hiszen rejtegetni valója van, és amíg félelmeivel küzd, nem meri kinyitni a szívét, a vágyott közvetlenség nem jöhet létre. A szeretetnek van egy ilyen dimenziója, amit Szent Pál is boncolgat a gyönyörű Szeretethimnuszában: „*a szeretet... mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel*”. Tehát nem férhet meg a félelemmel, az aggodalommal, mert ez a szeretet gátja lehet. A félelem az egyik legszebb Pilinszky-versben is a szeretet akadályaként rajzolódik ki: „*Azt hiszem, hogy szeretlek;/ lehunyt szemmel sírok azon, hogy élsz./ De láthatod, az istenek,/ a por, meg az idő/ mégis oly súlyos buckákat emel/ közéd-közém,/ hogy olykor elfog a/ szeretet tériszonya és/ kicsinyes aggodalma*.” De amikor ez az aggodalom elmúlik, újra kinyílik minden: „*Azután/ újra hiszem, hogy összetartozunk,/ hogy kezemet kezedbe tettem*.”

Ez a szeretet kibontakozását bénító félelem lett úrrá az apostolokon is nagypéntek után: féltek attól, hogy Jézus sorsára jutnak, féltek attól is, hogy most mi lesz velük, hiszen mindent maguk mögött hagyva három éven keresztül Jézust követték, féltek attól a bizonytalanságtól, amely Jézus sírból való eltűnésének tapasztalata és a feltámadás töb-

bektől jövő bizonytalan hírei körül feszült. Még az emmauszi tanítványok is, akik Jézust a kenyértörésben ismerték fel, és akiknek lángolt a szívük a feltámadt Mesterrel való találkozásakor, még ők is megrettentek, az ő szívük is tele volt félelemmel! Jézus tudta ezt, ezért oszlatozott el a 11 apostol, és az emmauszi tanítványok szívéből minden kételyt: hogy nem szellem, hogy az ő feltámadása valóságos és az isteni tervbe, kinyilatkoztatás jövődőlésébe beleillő. Jézus nem hagyhatta félelemben a tanítványait, hiszen a küldetésük most, húsvét után veszi kezdetét: „*megtérést kell hirdetni a bűnök bocsánatára Jeruzsálemtől kezdve minden népnek. Ti tanúi vagytok ezeknek*.” Ezek a feltámadás utáni találkozások és a pünkösti csoda, a Szentlélek kegyelmi adományai járultak hozzá ahhoz, hogy a félelem elmúlt, és úgy tettek a feltámadt Jézusról tanúságot, hogy a szavaikból, tetteikből sugárzott az evangéliumi szeretet. A legvégén pedig minden aggodalmat, rettegést maguk mögött hagyva megkérdőjelezhetetlen bátorsággal léptek Jézus követőiként a vértanúság útjára.

Nekünk, 21. századi tanítványoknak is van dolgunk a félelmek leküzdésével: bátran vállaljuk minden körülményben, családjunkban, munkahelyünkön, szomszédaink, barátaink előtt a Jézushoz tartozásunkat, aminek legjellemzőbb megnyilvánulása a másik ember iránt megmutatkozó szeretet.

Géczy Árpád

Kérjük, rendelkezzen adója 1%-áról!

**A Magyar Katolikus Egyház
kód száma: 0011**

**A Biai Szent Anna Karitatív
Alapítvány száma: 18688973-1-13**

Bodajki zarándoklat – március 9.

A nagybőjt időszakában a biai katolikus közösség Péter atya vezetésével (Bodnár Lajos és Géczy Árpád szervezésében) zarándokutat szervezett Bodajkra, ahol egy gyönyörű szép templomot tekinthettünk meg, és tettünk egy kalandos túrát a turista ösvényen keresztül...

Reggel 8 órakor egy maroknyi csapat (14 fő) találkozott a plébánia előtt. Kicsit borús volt az idő, de a lelkesedés és a vidám hangulat segített az időjárást figyelmen kívül hagyni. Három autóval indultunk el a 46 km-re fekvő Bodajkra, ahol a Segítő Szűz Mária-kegytemplom, kegyhely található. A barokk stílusban épült kegytemplom érdekessége, hogy már 1733-ban is tartottak itt esküvőket, keresztezőket, és a legnagyobb megtiszteltetés akkor érte, amikor 2023-ban Ferenc pápa Basilica Minor rangot adományozott a templomnak.

A kirándulás fő célja és témája a bőjti időszak és azon belül az imádság, a bőjt és az alamizna mibenléte és megélése volt. Eköré a három elem köré épült fel a zarándokutunk, és így három állomáson elméltünk ezekről. Megérkezésünk után a Szűz Mária-szobránál Péter atya közös imával indította el a napunkat, és ezzel kezdtük meg a zarándoklatot és vele a lelki elmélyülést is.

A templomtól indulva a település határa felé vettük az irányt, és a közeli lankás erdő fele haladtunk. Az erdő szélén megállva Géczy Árpai vezette az *első elmélkedést* az imádságról: hogyan lehet megteremteni a feltételeit annak, hogy néhány percre csak Istenre figyeljünk, vele beszélgessünk, megnyissuk előtte a szívünket, imádkozzunk. Szó volt arról is, hogy az imádságnak van egy intimitása, amelyben ahelyett, hogy mások előtt imádkozunk, csendben, visszavonulva másokért imádkozhatunk.

Ez után kezdődött az igazi kalandtúra, ugyanis az a turista útvonal, amit Lajos kiválasztott és amelyen végig szerettünk volna menni, el volt zárva kerítéssel, így ténylegesen is az erdő és a bozótos felé vettük az irányt... Kicsit meredekebb emelkedő után, tele bokrokkal és ágakkal, megküzdöttünk a természet kihívásaival, és a domboldalból eljutottunk egy erdei sétáló ösvény felé, amely egy szurdokhoz vezetett, és az út a Gaja-patak mellé vitt. Csodálatos, fákkal teli kiránduló útvonal következett, és a patak csendesen kísértet utunkat... egy vadkacsa pár kíséretében, akik mint a vadvízi evezősök, hagyták magukat sodorni a víz hullámain vicces hangulatot keltve ezzel... Az út mentén hatalmas kőszirtek és magasba szerteágazó nagy fák vettek körül bennünket... Aztán következett egy kicsit sárosabb szakasz, de a csapat egyetlen tagja sem hagyta legyőzni magát a természet erőivel szemben és mindannyian megküzdöttünk a kihívásokkal. Ebben nagy tisztelet jár azon zarándok társainknak, akik életkoruk miatt is kihívásnak érezhették az egész utat.

A *második „állomás”* már a patak mellett egy pihenőnél volt, ahol Bodnár Lajos a bőjtről beszélt nekünk. Kimerülhet-e a bőjt a hústitalommal vagy más étkezési megvonással? Az elmélkedés során elhangzottak praktikus tanácsok arról, hogy milyen mai lemondással lehetne élni a nagybőjt idején: pl. tartózkodj a nem alapvető dolgok vásárlásától, vagy számítógépet csak munkára, iskolára használd! Az önként vállalt lemondás alkalmat ad

arra, hogy megtapasztaljuk, mennyi minde-
nért lehetünk hálásak, felnyílhat a szemünk
arra, hogy Isten mennyi örömet és jót terem-
tett ebbe a világba.

Mivel az eredeti útvonalhoz képest kitérő-
vel tettük meg az utat, így sietnünk kellett,
hogy a kis Csatatunk számára 13 óra ter-
vezett szentmisére odaérjünk a templomba.
Ehhez valósággal át kellett gázolnunk az er-
dőt a településtől elválasztó nagy kiterjedé-
sű réten át. Kicsit szétszóródva egymástól, de
egymást figyelve és szemmel tartva igyekez-
tünk vissza a kegytemplomhoz... ekkor már
igen jelentős távot megtettünk, így a sietés
már nem volt olyan egyszerű, de hogy utun-
kat lelkesen folytassuk, megszólalt a temp-
lom harangja, és a harangszó hívásával von-
zott bennünket..

Néhány perc késéssel megérkeztünk a ke-
gytemplomhoz, és Péter atya kifejezetten
nekünk tartott misét a gyönyörű, gazdagon
díszített, festményekkel és szobrokkal teli
templomban. Megható érzés volt, hogy a
templom most csak a mienk., hogy a mise ne-
künk szól és értünk zajlik.

Péter atya prédikációjában a zarándok út
fontosságáról beszélt. Arról, hogy gondoljuk
végig az életünk lépéseit és merjük megten-
ni a nagy lépéseket, merjük meghozni azo-
kat a döntéseket, amelyek életünket előbbre
viszik, és amelyek változást kell, hogy hozza-
nak az életünkben. Péter Atya hangsúlyozta,
hogy a bőjti időszak az elmélkedés idősza-
ka is és ne féljünk szembenézni se a félel-
meinkkel, se a változtatások nehézségeivel,
hagyjuk Istent munkálkodni a mi életünkben
és ismerjük fel a jeleket, amiket küld a szá-
munkra.

A prédikáció, az áldozás után és a mise vé-
geztével a *harmadik állomásként* Puskás Nóra
beszélt nekünk az alamizsna, az adakozás je-
lentőségéről. Egy tanmesén keresztül mutatta
be, hogy az igazi adakozás mindenki számá-
ra nyitott lehetőség, hiszen úgy is segíthetünk
másokon, hogy az nem kerül pénzbe: sokat
jelenthet egy-egy emberi gesztus, figyelmes-
ség is.

Ezt követően körbejártuk a templom belse-
jét, mint egy építészeti nevezetességet... be-

néztünk a hatalmas faállványokból álló taber-
nákulum mögé, ahol szent ereklyék és díszek
voltak kiállítva, és az oltárral szemben meg-
csodáltuk a hatalmas orgonát is.

Mint minden hétköznapi, „gyarló ember”,
mi sem hagyhattuk ki a kegytárgyboltot a túra
és mise végeztével, hiszen mindenki szeretett
volna valami kis kedves emléket magával vin-
ni haza az útról.

A zarándoknap kora délután, kb. 3 óra körül
ért véget... az autókkal visszautaztunk Biator-
bágyra és elköszöntünk egymástól. Viszony-
lag rövid kirándulás volt, de sajnos az idő is
hűvösebb lett délutánra, így ez is meghatá-
rozta a nap hosszát, de lélekben annál frisseb-
ben és szívünkben örömmel telve fejeztük be
a napot.

Megbeszéltük a jelen volt csapattagokkal,
hogy lehetőség szerint legyenek gyakrab-
ban ilyen zarándokutak, kirándulások, amely
a közösségépítő szerepén túl közös imádko-
zásra sarkall, egymás odafigyelésére ösztö-
nöz, és kedves élményeket ad mindannyiunk
számára.

Köszönöm az élményt és a közösen eltöl-
tött időt együtt és Istennel... ☺

dr. Lipka Erika

Felújítás a plébánián

Az elmúlt hetekben több felújítási munka is zajlott a plébánián: a nagyterem töredezett padlóburkolatát kijavították, festés volt az épület több helyiségében.

A legnagyobb változás a konyhában történt: a régi, kiszolgált konyhabútor helyére egy gyönyörű, nagy befogadású konyhaszekrény-sor került.

Temetőtakarítás

Virágvasárnap előtti szombaton szerveztük egyház-községünk hagyományos temetőtakarítását. Ilyenkor, az ünnep előtt bejárjuk a temetőt, hogy a téli szelek által elhordott szemetet összeszedjük a sírok közül, a keresztút stációi körül rendet tegyünk. Ezen a napon a szokottnál ugyan kevesebben, de nem kisebb lelkesedéssel végeztük ezt a feladatot. Köszönjük minden résztvevőnek a kitartó, alapos munkát, és Görög Margit néninek a felülmúlhatatlan pogácsát.

Fénykép: Géczy Árpád

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete

E-mail: biaiforras@gmail.com • www.biaikatolikus.hu

Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter

Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt

Következő lapzárta: 2024. május 4.

Verskápolna 78. – Versek a magányról

Vannak időszakok, amikor bizony nagyon egyedül érezzük magunkat. Van, akinek egy egész életen át a magány jut osztályrészül. Az érzékeny költői lélek nagyon is fogékony a magány okozta szenvedésre. Két verset is hoztam.

Az egyiket Babits írta. Ebben a versben szerepel a magyar irodalom leghosszabb alliterációja: „*barangoló borongó, / ki bamba bűn borong, /borzongó bús bolyongó, /baráttalan bolond.*” Mellékesen hagy jegyezzem meg, hogy az élesnyelvű Karinthy Frigyes rendszeren ki is karikírozta, miszerint az alliterációi miatt a költő Babits Bihályra módosította nevét, és hozzá az alábbi kroit írta: „*Szekszárdon születtem, / Színésznőt szerettem.*”

A másik vers az betegeskedő, érzékeny lelketű Tóth Árpádtól van. A magára maradt lélek szomorúsága hallik ki belőle.

*Babits Mihály: Egy szomorú vers
melyben a költő azon panaszkodik, hogy nincsen barátja.*

*Nekem nem volt barátom,
tőlem mindenki fut,
társaim elkerültek
mint idegen fiut,
idegent, megvetettet,
ki mindég mostoha,
kit senki sem szerethet,
nem is szeret soha.
Magányosnak születtem,
baráttalan vagyok,
igy lettem, ami lettem,*

*mindentől elhagyott,
mindég a szenvedésre
vitézül víni kész:
magányosság vitéze,
magam ellen vitéz,
barangoló borongó,
ki bamba bűn borong,
borzongó bús bolyongó,
baráttalan bolond.
Nekem nem volt barátom,
nem is lehet soha,
örökre már belátom,
maradtam mostoha
nincs szem, amely szememben
a lelket lelje meg,
szív, mely setét szivemben
lakozni nem remeg,
lelkekkel lelkesülni
lelkem hiába vágy
lelkeknek egyesülni
nincsen menyasszonyág.*

*Tóth Árpád: Meddő órán
Magam vagyok.
Nagyon.
Kicsordul a könnyem.
Hagyom.
Viaszos vászon az asztalomon,
Faricskák lomhán egy dalon,
Vézna, száználmas figura, én.
Én, én.
S magam vagyok a föld kerekén.*

dr. Kerkovits Gábor

Instant katekézis

A **negyedik parancsolat** a Tízparancsolat 4. törvénye: „Tiszteld apádat és anyádat, hogy sokáig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked” (*Kiv 20,12*; vö. *MTörv 5,16*). A negyedik parancsolat rendezi, fejleszti és elmélyíti elsősorban a család, de a kisebb-nagyobb közösségek tagjainak egymásközi kapcsolatait is. Megkívánja a tiszteletadást, a szeretetet és a hálát az ösök és az elődök iránt; kiterjed a tanítványoknak a tanáraik, az alkalmazottaknak a munkaadók, az alárendeltnek a főnökök, az állampolgároknak a hazá-

juk, az azt kormányzók vagy a kormány iránti kötelességeire is. Ugyanakkor a negyedik parancsolat magában foglalja a szülők, gyámok, tanárok, főnökök, köztisztviselők, kormányzók és mindazok kötelességeit is, akik más személyek vagy közösségek fölött hatalmat gyakorolnak. Megtartása a lelki gyümölcsök mellett békét és harmonikus testi-lelki gyarapodást; meg nem tartása nagy kárt okoz közösségeknek és egyéneknek egyaránt

(*Forrás: Katolikus Lexikon*)

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik. Minden második vasárnap 11-kor görögkatolikus Szent Liturgia van a templomban. A Gizella Otthon kápolnájában páros héten vasárnap este 19 órakor van szentmise, a páratlan vasárnapokon igeliturgia.
- Hétköznap kedd és péntek este 6-kor van szentmise templomukban.
- A keddi szentmise előtt negyed 6-kor és vasárnap a két szentmise között 9 órakor rózsafüzért imádkozunk a templomban.
- Keddenként 8 órakor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként 19 órakor tartja próbáit.
- Fogadóórak időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30 (**Telefon:** 30/351-6227, **Email:** p_szalai@yahoo.de)
- Egyházi hozzájárulást a fogadóórán személyesen, valamint csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).

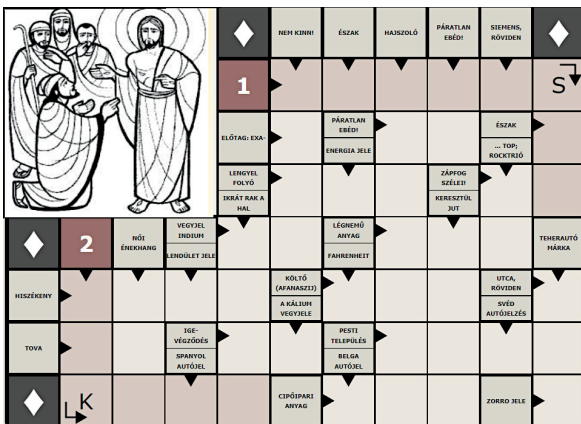
Bibliai rejtvény – A feltámadás után...

A keresztrejtvényben a feltámadt Jézus tanítványokhoz intézett szavait rejtettük el.

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le, vagy íméiben (biaiforras@gmail.com) küldjék el május 5-ig!

A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése *dob, lant, cintányér, hárfa, citera, kürt, fuvola*

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (húsvét 3. vasárnapja – az Úr mennybemenetele)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
Ápr. 14.	ApCsel 3,13-15.17-19	1Jn 2,1-5a	Lk 24,35-48
Ápr. 21.	ApCsel 4,8-12 Zsolt 117	1Jn 3,1-2	Jn 10,11-18
Ápr. 28.	ApCsel 9,26-31	1Jn 3,18-24	Jn 15,1-8
Máj. 5.	ApCsel 10,25-26.34-35.44-48	1Jn 4,7-10	Jn 15,9-17
Máj. 12.	ApCsel 1,1-11	Ef 1,17-23	Mk 16,15-20